

Jak funguje hormonální soustava

Hormonální soustava je celek, ze kterého nemůžete vyjmout jednu složku, aniž by to neovlivnilo i zbytek.

To vám vysvětlí **Jean-Claude ALIX** v následující ukázce ze své knihy **JDE O VAŠE KOSTI. Bolesti zad a kloubů, osteoporóza**. Vydalo ji nakladatelství Dialog, Ostravská 1135/9, 460 14 Liberec 14, tel.: 485 121 610, e-mail: knihy@dialog-lbc.cz, www.dialog-lbc.cz.

Pár slov na téma „hormony“

Hormonální soustava je celek, ze kterého nemůžete vyjmout jednu složku, aniž by to ovlivnilo i zbytek. A stejně tak platí, že když jednu složku změníte, může se zhroutit celá soustava. A přesto v lidském těle neexistuje snad žádná jiná oblast, již by naše moderní univerzitní medicína a potravinářský průmysl znásilňovaly tolik, jako právě hormonální soustavu.

Předepisování hormonů ženám vede k závažným důsledkům – od vzniku trombóz všeho druhu po mrtvice, infarkty nebo rakovinu prsu. Dalšími rizikovými faktory ovlivňujícími hormonální soustavu jsou zbytky hormonů obsažené v průmyslově vyráběném masu a zatížení jater jedy všeho druhu (také játra produkují hormony).

Svoje hormony můžeme vnímat jako citlivé látky přenášející naše „materializované emoce“. Z toho je vidět jejich význam a také to, jak „znásilňujeme“ vlastní tělo, když s nimi zacházíme problematicky. Ženy jsou postiženy více, ale bohužel mnoho z nich si dá ledacos líbit. Stačí jim jen nahnat strach... Ovšem u žen problém nekončí, vždyť právě ony přenášejí látkovou výměnu na děti! Muži při ní biologicky tak důležití nejsou. Matky poskytují vajíčka, spermie pak už dodají jen pár dodatečných informací. Proto otrávené matky rodí otrávené děti. Ještě nikdy neexistovalo tolik nemocných dětí jako dnes. Rakovina u dětí byla ještě před čtyřiceti lety naprosto výjimkou. Přemýšlejte o tom.

Významné hormony štítné žlázy

Dnešní oficiální medicína má k pochodům probíhajícím v lidském těle poněkud naivní přístup. A to se týká i hormonů. Lékaři zjistí jejich hladinu v organismu a porovnají ji s hodnotami, jichž by tělo podle jejich názoru mělo dosahovat. Výsledkem zkoumání bývá často „nedostatek“ hormonů. Tak je tedy nutné je do organismu vpravit uměle. Je to však stejně groteskní, jako kdyby vás změřili a řekli: „Měříte o deset centimetrů méně, než byste měl. Takže vám do stehna vpravíme kus kosti navíc.“ Nic podobného není ve skutečnosti ani v případě hormonů nutné, protože

naše tělo je inteligentní organismus, který si dokáže poradit sám.

Příroda nebo možná stvořitel nám dali do vínku možnost ovlivňovat naši látkovou výměnu. A určitě se to nestalo jen tak bez důvodu. Představte si, že bychom museli vědomě řídit svou tělesnou teplotu, krevní tlak nebo srdeční tep. To bychom nejspíš nepřežili déle než půl hodiny. Jakékoliv řízení a ovlivňování zevnějšku je odsouzeno k nezdaru, neboť člověk jako jedinec nemůže znát přesné zásady homeostázy (čili udržování rovnováhy vnitřních procesů probíhajících v lidském těle)!

Některé ženy se u lékaře dozvědí, že „mají příliš málo hormonů produkovaných štítnou žlázou“. A od té chvíle začnou podstupovat zcela neuváženou léčbu. Mají prostě smůlu, protože někdo „spočítal“, že se jejich normální hladina odchyluje od standardních hodnot, což je pro lékaře signálem k dodání hormonů. Tyto ženy například užívají L-Thyroxin 50. Z technického hlediska to vypadá neškodně a tabletky by měly pomoci, nebo ne? Omyl! Po třech měsících je znovu změněna hladina hormonů a kupodivu pořád něco chybí. Ptáte se, jak je to možné? Nedostatek hormonů byl přece již dávno zjištěn a tabletami odstraněn! Bohužel lidské tělo takto jednoduše nefunguje. Pacientky dostanou další dávky, například L-Thyroxin 75, pak 100, potom 150 a nakonec třeba až 300, což už představuje koňskou dávku. Ale hladina hormonů stále neodpovídá lékařským představám. Tento postup prokazuje, že lidské tělo není automat. Nemůžete do něj nalít určitou látku jako vodu do kbelíku a čekat, že se hladina ustálí na hodnotách, které očekáváte.

Neznáme přesnou příčinu kolísání hladiny hormonů štítné žlázy. Je totiž určitě způsobena mnohými faktory a prozatím skryta hluboko v tajích lidské látkové výměny, kterou jsme i přes veškerý technický pokrok zatím nedokázali plně pochopit. Zjednodušené doplňování hormonů na úroveň, o níž si myslíme, že je ta správná, je pouhým slepým znásilňováním biologických pochodů v našem organismu. A to platí pro všechny hormony, třeba i sexuální nebo inzulin.

Zajímavé je, že hormony štítné žlázy ovlivňují mimo jiné průběh trávení. Lidé s „aktivní“ štítnou žlázou mohou bez příbrání nežádoucích kilogramů jíst více než lidé s „pomalejší“ štítnou žlázou. „Moderní“ potraviny způsobují záňety střev, trávení je narušováno jedy, lidé trpí různými výrůstky na štítné žláze, které lékaři rentgenují, ozařují nebo vyřezávají – a podávají pacien-

tům hormony, místo aby problém řešili tam, kde vznikl, to znamená ve střevech kvůli jejich narušené funkci.

A když už jsme se zmínili o rentgenování, mohli bychom si říct, že dr. Wilhelm Röntgen zemřel roku 1923 na rakovinu střev. To by ani nestálo za zmínku, ovšem zajímavé je, že tehdy umírala na rakovinu pouze přibližně jedna osoba z tisíce! **Nejdůležitější zásada přírodního léčitelství je tato: HLAVNĚ NEŠKODIT.**

V rámci přírodního léčitelství nikdy nedoplňujeme látky vytvářené organismem umělými náhradami. To je totiž jednoznačné a vždy chybné opatření. Místo toho se pokoušíme podpořit činnost žláz, poskytnout jim podněty a látky, které jim pomohou k obnovení správné funkce. Nikdy se je nesnažíme zevnějšku řídit. A v tom je zásadní rozdíl mezi námi a klasickou medicínou. Není totiž možné řídit systém, kterému nerozumíme. Ale podporovat ho můžeme docela dobře. Tělo si má potřebné látky vytvářet samo a regulovat je podle vlastních potřeb.

Každý, kdo užívá lékařem předepsané hormony, by si měl uvědomit, že látky obsažené v prepreparátech farmaceutického průmyslu se vlastním hormonům jenom podobají. Hormony jsou individuální sloučeniny. Hormony paní Müllerové nejsou stejné jako ty paní Meierové a už vůbec nejsou identické s geneticky upravenými výrobky farmaceutických firem. Víte, že mnohé přídavné látky jsou „zabaleny“ tak, aby nevyvolávaly odmítavé reakce organismu? Kolik asi obsahují různých stabilizátorů, konzervačních látek atd.? **Tělo je již miliony let trénováno na to, aby ničilo cizorodé „vetřelce“ pronikající do organismu.** O cizí hormony nemá rozhodně zájem! **To způsobuje například i problémy s některými inzulinovými preparáty používanými při léčbě cukrovky!**

Co tedy máme dělat? Nejprve zkuste ony preparáty vůbec nebrat. Žijte jednoduše a v souladu s přírodou tak, jak lidé žili odjakživa. Nenechte se obalamutit a zmást. Strach je spojen s vytvářením kyseliny a dlouhodobé překyselení je jak známo jedním ze spouštěčů rakoviny. Uzlík na štítné žláze nemusí znamenat smrtelné nebezpečí. V dobách našich prarodičů neexistovaly technické možnosti ke zkoumání štítné žlázy, a světe, div se, na tuto nemoc umíralo naše prarodiče! V dobách našich prarodičů neexistovaly technické možnosti ke zkoumání štítné žlázy, a světe, div se, na tuto nemoc umíralo naše prarodiče! V dobách našich prarodičů neexistovaly technické možnosti ke zkoumání štítné žlázy, a světe, div se, na tuto nemoc umíralo naše prarodiče! V dobách našich prarodičů neexistovaly technické možnosti ke zkoumání štítné žlázy, a světe, div se, na tuto nemoc umíralo naše prarodiče!

Jean-Claude Alix